

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010550
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318010550.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.01.2019, v trestnej veci proti obžalovanému E. J., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 1T/93/2018 zo dňa 10.10.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), c), ods. 3 Tr. poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného E. J. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/93/2018 zo dňa 10.10.2018 bol obžalovaný E. J., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom L. XXXX/X, XXX XX R., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Košiciach, uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 01.35 hod. prišiel v podnapitom stave, ktorý si privodil sám na neznámom mieste, do letnej kuchynky nachádzajúcej sa pri rodinnom dome č. XXX v obci J., okres R., v ktorej sa v tom čase nachádzal majiteľ domu E. H. a Y. G., ktorá bola v tom čase pod vplyvom alkoholu, po tom, čo vošiel do kuchynky a po predstavení sa, vzápätí E. H. priložil plynovú pištoľ ku krku z pravej strany so slovami „či to chce hneď alebo potom“, čím takto svojím konaním E. H. nespôsobil žiadne zranenie, ale u neho vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, prihliadajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, na § 37 písm. m) Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona, na trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd zamietol návrh prokurátora na zhabanie veci krátkej guľovej zbrane s označením Ekol Firat Compasct, cal 9 mm P. A., EFC-17010499 so zásobníkom, 1 ks náboja 9 mm s plášťom z bieleho kovu a zelenou špičkou zn. UMA, podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil tým, že postup súdu, ktorým bol uznaný vinným tak, ako bol formulovaný v obžalobe, považuje za nesprávny, pretože vykonaným dokazovaním, podľa jeho názoru, nebolo preukázané, že skutok, z ktorého je uznaný vinným, sa skutočne stal. Odvolateľ uviedol, že proti nemu svedčila iba výpoveď poškodeného, ktorého výpoveď sice potvrdzoval, ako svedok, syn poškodeného, ale ten mal iba sprostredkované informácie od svojho otca, ktorý ho zobudil a mal mu oznámiť, čo sa stalo, pričom vo svojej výpovedi sám uviedol, že najprv si myslel, že otec vzal zbraň z bundy obžalovaného, až následne pochopil, že otec vzal pištoľ obžalovanému z rúk, a to i napriek tomu, že jeho otec tvrdil, že ho zobudil s tým, že obžalovaný mu priložil zbraň ku krku a on mu ju vytrhol. Podľa odvolateľa výpoveď R. H. bola nedôveryhodná jednak z titulu, že išlo o syna poškodeného a jednak preto, že bol viackrát súdne trestaný pre rôzne trestné činy. Podľa odvolateľa jediný svedok, ktorý bol priamo účastný pri popisovanom incidente, bola Y. G., ktorej výpoveď sa zhodovala s jej predchádzajúcimi výsluchmi a zhodovala sa aj s výpoveďou obžalovaného, ktorý nezávisle na nej rovnako popísal udalosti, ktoré sa postupne v ten večer udiali. Obžalovaný vytykal okresnému súdu, že nevzal na zreteľ, že svedkyňa nemala dôvod svedčiť v prospech obžalovaného, lebo obaja zhodne vypovedali, že majú iba kamarátsky vzťah, poznajú sa z práce, medzi nimi nie je žiaden bližší, resp. intímny vzťah. Vzhľadom na vyšší vek a útlu, štíhlu postavu, poškodeného, oproti mladému vyššiemu a nepochybne silnejšiemu obžalovanému, považoval odvolateľ za vysoko nepravdepodobné tvrdenie poškodeného, že obžalovanému vykrútil ruku a druhou rukou mu vytrhol zbraň. Pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodeného vzbudzoval podľa odvolateľa i fakt, že hliadku polície nevolal poškodený, ale obžalovaný, ktorý sa dožadoval vrátenia odcudzenej zbrane. Výpoveď obžalovaného a svedkyne Y. G. zhodne, nezávisle na sebe a podrobne popisuje celý priebeh udalosti a ich tvrdenia do seba. Podľa odvolateľa aj logicky zapadali a vysvetľovali celú situáciu a tak mal odvolateľ za to, že zo skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, nebol spoľahlivo usvedčený a na základe zásady „in dubio pro reo“ navrhol, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a spod obžaloby ho oslobodil.

Proti tomuto rozsudku podal písomne okresný prokurátor v zákonnej lehote odvolanie, ale len proti výroku o zamietnutí jeho návrhu na zhabanie vecí, a svoje odvolanie odôvodnil tým, že už zo samotnej podstaty skutku, z ktorého bol E. J. obžalovaný a spôsobu jeho spáchania, bolo podľa tohto odvolateľa nesporné, že v žiadnom prípade nemôže dôjsť k situácii, aby zbraň použitá pri trestnej činnosti mohla byť vrátená, keď už nie obžalovanému, tak jej vlastníkovi, pretože by mohla takýmto spôsobom byť použitá opakovane. Dodal, že bolo irelevantné, či ide o strelnú zbraň, ktorá nepodlieha povolovaciemu konaniu alebo o strelnú zbraň vôbec, či zbraň iného charakteru vo všeobecnosti a základnou otázkou malo byť použitie zbrane ako takej pri spáchaní trestnej činnosti. Zhabanie zbrane považoval odvolateľ za jediný legálny spôsob, ktorým sa zabráni, aby takáto zbraň bola vrátená vlastníkovi a prípadne následne podobným spôsobom použitá pri spáchaní trestnej činnosti. Hoci výslovne vymedzil okresný prokurátor svoje odvolanie len čo do výroku o zamietnutí návrhu na zhabanie vecí, tak záverom svojho odvolania navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste a sám rozhodol tak, že zmení napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného vo výroku o uloženom treste, resp. ochrannom opatrení a tomuto uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby po jej úprave so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne rozhodne o uložení ochranného opatrenia zhabania krátkej guľovej zbrane s označením Ekol Firat Compasct, cal 9 mm P. A., EFC-17010499 so zásobníkom, 1 ks náboja 9 mm s plášťom z bieleho kovu a zelenou špičkou zn. UMA, vlastníkom ktorých sa stane štát.

Na základe takto podaných odvolaní postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku a preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o vine a napadnutý výrok o treste, krajský súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali ich zmenu v prospech obžalovaného, ktorý ich svojim odvolaním napádal. Oproti tomu krajský súd zistil, že vo výroku o ochrannom opatrení trpí napadnutý rozsudok podstatnými chybami konania, ktoré tomuto výroku rozsudku predchádzalo, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí, v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení tohto napadnutého výroku, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že pred súdom prvého stupňa bolo vykonané dokazovanie pre potreby napadnutého výroku o vine a treste rešpektujúc ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku v podstate v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Vykonané dôkazy v týchto výrokoch napadnutého rozsudku okresný súd hodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takto dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Vzhľadom na správnosť a logickú odôvodnenosť týchto záverov, krajský súd na ich odôvodnenie okresným súdom odkazuje, pričom považuje za vhodné ich doplniť o nasledovné skutočnosti, ktoré aj krajský súd utvrdil v presvedčení, že žalovaný skutok sa stal, a že práve obžalovaný nim spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona.

Ani krajský súd neveril obhajobe obžalovaného E. J., ktorú považoval za účelovú, preukázateľne podanú s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti .

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že práve obžalovaný prišiel v pokročilom nočnom čase na miesto činu ozbrojený predmetnou plynovou pištoľou, ktorá bola u neho zaistená v stave, že v komore bol náboj a v zásobníku ďalšie tri náboje. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že túto zbraň mal so sebou preto, lebo mu ju dal jeho kamarát S. F., aby ju skontroloval, pretože ju majiteľ chcel predať, krajský súd považoval za nelogické, aby obžalovaný mal na jednej strane takto pripravenú zbraň na jej použitie, hoci ju mal mať podľa vlastnej obhajoby len na kontrolu. Podľa názoru krajského súdu, ak by mala byť pravdivou jeho obhajoba, nemal by dôvod mať zbraň takto nábojmi vybavenú na rýchle použitie. Obžalovaný mal podmienky a príležitosť na to, aby predmetnú plynovú zbraň proti poškodenému použil tak ako to popisoval priamy svedok predmetného skutku, a to poškodený E. H..

Obžalovaný sa pritom zásadne so svedkyňou Y. rozchádzal v popise toho, čo nasledovalo po jeho príchode do domu poškodeného. Pokiaľ pritom obžalovaný uvádzal, že keď po svojom príchode položil svoju bundu na posteľ, že nestihol si ani sadnúť a povedal Y. G., nech si vezme veci a že ju odvezie domov, tak túto verziu táto svedkyňa nepotvrdila a na rozdiel od obžalovaného uvádzala, že keď ho s poškodeným zoznámila a keď sa chcel obžalovaný usadiť, zložil si síce koženú bundu, ktorú preložil tak, že bolo vidno náprsné vrecko, z ktorého trčal nejaký predmet, no spomenula peniaze, ktoré jej poškodený predtým ukazoval, a to tak, že otvorila výklopnú skrinku na kuchynskej linke, medzitým E. H. utiekol z kuchyne. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že práve Y. G. povedala, že poškodený E. H. mu zobral pištoľ z bundy a vybehol s ňou von, tak to svedkyňa nepotvrdila, lebo uvádzala len to, že E. H. utiekol z kuchyne, pričom si spočiatku svedkyňa myslela, že vybehol iba na toaletu.

Obžalovaného priamo usvedčil poškodený E. H. svojou výpoveďou, že keď jeho syn s priateľkou odišli spať, zostal v letnej kuchyni sám s Y. G.. Potom prišiel obžalovaný, ktorého mu predstavila, s obžalovaným si podali ruky, a keď obžalovanému ponúkol, nech si sadne k stolu a otočil sa k poličke pre pohárik pre host'a, vtedy zacítil na pravej strane krku niečo studené, pričom sa ho obžalovaný opýtal, či to „chce teraz, alebo až potom“. Poškodený uviedol aj to, že keď mu obžalovaný priložil pištoľ ku krku, mal obavu o svoj život, no využil moment prekvapenia, vytrhol obžalovanému pištoľ z ruky a utekal k svojmu synovi do spálne, ktorému povedal, že nejaký chlap ho prišiel zastreliť. Vrátil sa so synom do letnej kuchyne, vyhnali Y. G. aj obžalovaného a zavolali políciu.

Svedok R. H. v podstate potvrdil výpoveď poškodeného, ktorý ho zobudil s tým, že na neho obžalovaný vytiahol pištoľ. Svedok preto zbehol zo spálne domu do letnej kuchyne a obžalovaného a G. z domu vyhnal. Svedok uviedol, že od poškodeného sa dozvedel, že tento obžalovaného dovedy nepoznal a k zbrani samotnej mu poškodený povedal, že túto mu obžalovaný priložil na krk a keď sa otec otočil, tak mu tú pištoľ zobral z rúk.

Krajský súd považoval za nelogickú, aby tento svedok vstal z iného než takéhoto dôvodu a utekal vyháňať obžalovaného a svedkyňu bez toho, aby mal dôvod na také konanie. Oproti tomu logickou bola jeho reakcia na to, že jeho vlastný otec v rozrušení zobudil s tým, že bol napadnutý inou osobou. Tieto skutočnosti boli pre odvolací súd dôvodom, že svedkovi R. H. uveril a nepovažoval skutočnosť, že R. H. je synom poškodeného a že podľa vlastnej výpovede bol viackrát súdne trestaný za skutočnosti, ktoré by spôsobili nevhodnosť svedka R. H..

Poškodený bez zásadných rozdielov po celú dobu trestného konania obžalovaného priamo usvedčoval, a pritom pri vykonanej rekonštrukcii hodnoverne ukázal, ako sa vykrútením z ruky obžalovaného zmocnil predmetnej pištole bezprostredne po tom, čo mu ju obžalovaný priložil ku krku a čo mu povedal slovami uvedenými v žalovanej skutkovej vete, z ktorej podľa názoru krajského súdu bez pochybností vyplynulo, že svoju obranu tak, ako ju popisoval, zrealizovať mohol. Z vyjadrení poškodeného pritom bez pochybností vyplynulo, že sa v dôsledku predmetného konania obžalovaného cítil ohrozený na živote a zdraví. Samotné konanie obžalovaného, ktorým priložil pištoľ ku krku poškodeného, podľa názoru krajského súdu, nepochybne takúto reakciu bolo spôsobilé vyvolať. Nakoniec aj podľa vyjadrenia R. H. bol poškodený vystrašený.

Pokiaľ ide o povahu použitej plynovej pištole, a teda aj mieru opodstatnenosti obavy poškodeného z jej použitia zo strany obžalovaného, podľa znaleckého posudku Kriminalistického expertízneho ústavu PZ Košice č. PPZ-KEU-EXP2018/1207, predmetná pištoľ bol identifikovaná ako krátka expanzná zbraň, ktorú síce ako zbraň kategórie D môže nadobudnúť do vlastníctva už fyzická osoba staršia ako 18 rokov a držanie zbrane nepodlieha povolenaciu konaniu, ohlasovacej ani evidenčnej povinnosti, ale pri použití poplašných alebo plynových nábojok kalibru 9 mm P.A. /P.A.K./ zo vzdialenosti menšej ako 1 meter by mohlo dôjsť ku zraneniu hlavne pri zásahu očí. Výstrel poplačnej alebo plynovej nábojky z priloženej zbrane výšľahovým otvorom na telo môže spôsobiť i smrteľné následky. Ak je ústie hlavne priamo prítlačené na povrch tela, dochádza k plnej injekcii všetkého, čo z hlavne pri výstrele vytryskne.

To, že syn poškodeného, svedok R. H., bezprostredne po zobudení a vypočutí svojho otca pribehol na miesto činu, kde sa ho obžalovaný so svedkyňou najprv snažili presvedčiť, že sa nič nestalo, a len že poškodený ukradol obžalovanému pištoľ, v dôsledku čoho najprv uveril týmto osobám, nijako nespochybnilo usvedčujúcu výpoveď poškodeného. Svedok R. H. zároveň vysvetlil dostatočne hodnoverne, že v podstate hneď na to sám si uvedomil, že došlo k napadnutiu jeho otca, lebo videl, že sa obžalovaný drží za ruku a tiež, ako uviedol vo svojej výpovedi, videl, že obžalovaný a svedkyňa klamú, lebo mu uvádzali rôzne verzie.

Dôveryhodnosť usvedčujúceho svedectva podaného poškodeným zásadne nenaruša ani skutočnosť, že podľa správy polície najprv bolo prijaté telefonické oznámenie od obžalovaného, že mu poškodený zobral plynovú pištoľ, pretože podľa záznamu zo služby bolo prijaté oznámenie aj od poškodeného v znení totožnom s popisom skutku, ako vyplýva z napadnutého rozsudku s tým, že obsahovalo aj údaje, že poškodený vytrhol obžalovanému zbraň z ruky. Obe oznámenia pritom nasledovali len v krátkej časovej následnosti po sebe. Treba poukázať na to, že poškodený bol osobou, ktorá bola vo svojom dome napadnutá obžalovaným, ako dovtedy neznámou osobou a pri napadnutí bola použitá pištoľ, ktorú poškodený cítil na svojom krku, pričom krajský súd považuje za preukázané a zrozumiteľné, že poškodený bol rozrušený a až po čase políciu žiadal o pomoc.

Záznam o dychovej skúške obžalovaného potvrdil, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, lebo mu bolo zistených 0,96 mg/l alkoholu v dychu. Znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria H.. C. J.Ž., ktorý vyšetril duševný stav obžalovaného a podal znalecký posudok č. 59/2018, uviedol, že u obžalovaného bola zistená emočne nestabilná porucha osobnosti a abuzívne požívanie alkoholu.

Obžalovaný bol teda v čase skutku pod vplyvom alkoholu, ktorý ako je všeobecne známe, odbúrava zábrany v miere sebaovládania a odhodlania predchádzať agresívnemu vlastnému konaniu, čo je osobitne významné vo vzťahu konkrétne k obžalovanému, ktorého osobnosť sa vyznačuje emočne nestabilnou poruchou. Násilná povaha predmetného skutku potom, podľa názoru krajského súdu, zodpovedá sklonu obžalovaného k násilnej trestnej činnosti, ktorý opakovane v nedávnej minulosti za cenu opakovaného odsúdenia a aj viacnásobného výkonu trestu odňatia slobody preukázal. Obsah priestupkového spisu k skutku, pri ktorom sa mal obžalovaný už dňa 24.03.2018 vyhrožovať inému mužovi, ktorý bol známy Y. G. a dvakrát ho mal udrieť, pričom dôvodom mala byť žiarlivosť obžalovaného vo vzťahu k tejto svedkyňi, neodporuje tomuto záveru.

Sklony obžalovaného k násilnej protispoločenskej činnosti nepochybne potvrdzuje výpis z evidencie priestupkov, podľa ktorého od 2014 do 2017 spáchal dva priestupky násilnej povahy a odpis registra trestov, podľa ktorého má obžalovaný sedem záznamov, aj keď možno u neho prihladať na spolu tri odsúdenia. Vo všetkých prípadoch išlo o páchanie úmyselnej násilnej trestnej činnosti, z toho trikrát

vykonal trest odňatia slobody a naposledy, a to dňa 10.06.2015, vykonal trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za povahovo obdobný trestný čin ako v prejednávanej veci. Išlo o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/26/2015 zo dňa 10.06.2015 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a 2 dni v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného treba považovať za špeciálneho recidivistu, ktorý, hoci bol z výkonu trestu odňatia slobody za obdobnú násilnú trestnú činnosť prepustený dňa 10.06.2015, dňa 30.03.2018 spáchal znova obdobný úmyselný násilný trestný čin. Závažnosť spáchaného prečinu je tak vzhľadom na následok, zavinenie, spôsob spáchania trestného činu a osobu obžalovaného, ako aj vzhľadom na ohrozené možnosti nápravy obžalovaného, skutočne vysoká.

Krajský súd sa teda nestotožnil s názorom odvolateľa a nepovažoval za opodstatnené, že by boli pochybnosti o vine obžalovaného. Okresný súd správne pomenoval skutočnosti a úvahy, ktoré ho viedli k uloženiu trestu. Podľa krajského súdu bolo teda plne odôvodnené a zároveň zákonné, pokiaľ obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere a spôsobom tak, ako to vyplýva z napadnutého rozsudku, na čo krajský súd odkazuje, považujúc za nadbytočné ich opakovať. Preto, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd sa však nemohol stotožniť s tým, ako okresný súd postupoval, keď rozhodol o návrhu prokurátora na zhabanie veci.

Podľa § 45 ods. 1 Tr. poriadku, zúčastnená osoba je osoba, ktorej môže byť, podľa návrhu má byť alebo bola zhabaná vec.

Podľa § 45 ods. 3 Tr. poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné zúčastnenú osobu o jej právach poučiť a poskytnúť jej možnosť ich uplatnenia vrátane poučenia o doručovaní a následkoch s tým spojených.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný poprel vlastníctvo zbrane, ktorú na spáchanie trestného činu použil a tvrdil, že zbraň mal od svojho kamaráta S. F., s tým, že uvedená osoba mu ju odovzdala, aby ju skontroloval, pretože ju majiteľ chcel predat'. Bolo teda namieste po zistení adresy pobytu S. F. tohto predvolať, a pri výsluchu tejto osoby preveriť existenciu a povahu jej práva k veciam, ktoré prokurátor navrhoval postihnúť zhabaním, pretože od toho záviselo, či S. F. bude v konaní pred súdom nositeľom práv strany trestného konania, a to zúčastnenej osoby v zmysle ustanovenia § 45 Tr. poriadku. Od toho potom závisela povinnosť okresného súdu umožniť výkon práv zúčastnenej osoby v zmysle § 45 ods. 2 Tr. poriadku, vrátane práva tejto strany byť prítomný na hlavnom pojednávaní, robiť návrhy, predkladať dôkazy a nazerať do spisov, či podávať v prípadoch ustanovených týmto zákonom opravné prostriedky a samozrejme práva vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, o ktoré sa návrh prokurátora na zhabanie veci, ktorý už v podanej obžalobe žiadal, aby okresný súd o jeho návrhu rozhodol, opiera. Okresný súd v tomto smere opomenul vykonať uvedené úkony.

Za takej situácie, keď okresný súd mal návrh prokurátora na zhabanie veci nepatriacej obžalovanému a bola mu známa informácia o totožnosti osoby ako vlastníka zbrane /podľa výpovede obžalovaného, ktorá v tomto smere nebola iným dôkazom v doterajšom konaní spochybnená/, rozhodol o návrhu prokurátora na zhabanie veci, no rozhodol predčasne.

Doposiaľ zistené dôkazy totiž odôvodňujú záver, že obžalovaným označenej osobe ako vlastníkovi predmetnej zbrane nebola poskytnutá možnosť vyjadrenia sa k veci na hlavnom pojednávaní, ani možnosť uplatnenia ďalších práv vyplývajúcich z § 42 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 299 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak nejde o prípad, keď si súd rozhodnutie o ochrannom liečení, ochrannej výchove, ochrannom dohľade, zhabaní veci vyhradil podľa § 289 ods. 2 Tr. poriadku, môže tieto ochranné opatrenia uložiť na verejnom zasadnutí len vtedy, ak to navrhne prokurátor.

Vzhľadom na totožnosť procesnej situácie aktuálne predpokladanej v platnom ustanovení § 289 ods. 2 Tr. poriadku s už neplatnými ust. § 4 ods. 3 zákona č. 44/1973 Zb. a § 230 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb., je namieste v neposlednom rade poukázať na stále aktuálnu judikatúru, podľa ktorej, ak bol rozsudok

súdu prvého stupňa zrušený len vo výroku o ochrannom opatrení a tomuto súdu bolo prikázané, aby vec znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, prejedná súd prvého stupňa vec na verejnom zasadnutí podľa § 289 ods. 2 Tr. poriadku per analogiam /R7/77 NS ČSR/.

Okresný súd pri odstránení vyššie uvedených chýb konania vytýči termín verejného zasadnutia, na ktorom v súlade s Trestným poriadkom o návrhu prokurátora na zhabanie veci rozhodne.

Možno dodať, že krajský súd považuje predmetnú zbraň za dostatočne identifikovanú už jej výrobnými údajmi. Keďže však išlo o plynovú zbraň, pre vylúčenie akýchkoľvek formálnych nezrovnalostí bude potrebné, aby povaha zbrane z tohto hľadiska v návrhu okresného prokurátora a v rozhodnutí okresného súdu vystihovala zbraň, ktorá bola pri predmetnej trestnej činnosti obžalovaným použitá aj z toho hľadiska, či ide o guľovú alebo plynovú zbraň.

Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností záverom krajský súd uvádza, že toto uznesenie sa nijako nedotklo výroku o vine a treste, ktorými okresný súd v napadnutom rozsudku rozhodol zákonne a odôvodnene, a ktoré boli výsledkom správneho postupu konania.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.